

עין משפט
גר מצודה

כו א מ"י פ"ה מהל'
 נזירות הל' ב סמג
 עשין קסו:
 כז ב מ"י ע"ג הל' י
 סמג לזכור דנ:
 [ג טושי"ע ז"ד ס"י רע
 ספ"י יב]:
 [ד מ"י ע"ג הל' א
 ב]:
 יז ה מ"י פ"ה מהל'
 נזירות הל' כג סמג
 לזכור דנ טושי"ע ז"ד ס"י
 ר"ט ספ"י א:

מוסף רש"י

ואם בילח על אחת
משלשתן יצא חטאת או
עולה או חטאים דג'
קרבנות כחובין זו ולחמין
בספרי דני דני ולחך יספה
המזיר ין. אחר מעשה יחדי
עשרין כא וכענין זבחים
זה ענין.

תוספות

ד: ר"ן

שקראי לה למיכל בקדשים. כדכתיב וספר עליה הכהן וטהרה(ה) ואחילת בקדשים מזהה היא בגוון אכילת פסחים דהאשה נמי מתייבא: סימי

הדין אצל גבי הפרה שיך למפרק
מחמץ בזה מצינו: **משום דלית ליה**
קולטא. הילכך דין ודין שיפר שלא
תחטשעו ביהוה עולמית. וכן מצינו כיון
למדינות אצל ליה קולטא נקש נמי
לגרים לנזירות וימא סתם נדרים
לשטים יום לימא לשון נדר כולל
נדרי הקדש נדרו איסור וכיון נדנדי
הקדש לית להו קולטא עשקדיש
במהלך למחזק קדשה עולמית נדרי
איסור נמי דכומימיו דשפיר דמי
ללאקושי נדרי להדדי: **בכולן עד**
שיאמר שני אוכל. בכולן דהיינו
למודרי מופרשי ממוחקי דמתני' עד
שיאמר וכו' כלומר דמתני' חדא קמני
ושאי אוכל למודרי מופרשי קאי דאי
לאו לאו כלא שטעמא איסור כלל ואפי'
עד שאינו מוכח לה: **מימיני**
ומודר אני מתך וכו'. בשלמא מתני'
לא קשיא עליה דשמואל דכיון דלא
מתני' בה אלא חד איסור איכא לימנח
דסופא פירושו דרש"א אצל ברייתא
דקמיא איסור איסור משמע עליה דמילי
מילי קמני דאי לא לא לימא איסור
עד סופא. ומתוך ה"ק דנ"א ומש"ה
שיך למיחוי איסור בחלמנע דכריו.
ולקמן פירקין פירק' דסופא ליה מיד
ויבדן איסור דליקש אלא הכי מיד
אחלא דעדיפא מיניה מקשה ליה לפום
בבבא דמקש: **וספניא איפסא**.
נדריתא לאו סופא נדריתא
לעילי האודל"א כו' קאי ליה לימנח

היה קמני סיפא: מורדני ממך וכו' הרי זה אסור. וליכא למימר
דסיפא פירושה דרשא וברא"ה קמני דומיא דלחיד דבשמי אובל לך
ליכא מאן דפליג דמסבר: קמי הכי ובכר אמר. כלומר וקמ"ל דא
דמסבר: אי הכי ייינו רישא. לאו רישא ממש קאמר אלף שין
הכי פירושה אי אמת בשלמא דבמורדני בלחוד אסור מסוה"ה
וברא"ה קמני ואע"ב דלחיד מנה לא חש דנעטי בהכי חנה רלח
מני למימני בלחיד מנה וטפי שייך למחני ברא"ה מלמחני ובכר
אלף ס"ק שמואל. רודאי שמואל גופיה מודה דבכר ממחניא מילי
מילי מילי קמני היכי תנא אסור דלא שו דבמורדני ממך קנס שניה
מילי קמני ושמע שפיר כל חד וחד דבייה אלא מחני"י אי מילי מילי
מוחר ומס"ה קאמר דהאי דינא ליכא אלף בלאומר נמי שאני אר
בכרמא דמקשה דמחני"י מילי מילי קמני היכי קאמר קנס דלחיד
וינא יד ובמחני"י קנס לה גבי דיות ואל דלא אמר קנס דלחידא לא
דלחידא קנסא א"כ מנא לישנא דשמי אובל לך אובל לך הוה ליה
אי וי דבר ומאי ניהו קונס ומסוה"ה אי שמואל נמי ליכא לאקשו"ה
שמוע שמואל מוכיר החפץ דהיינו מה שיכלא וכו' האי גוונא שייך בגדר
למחן דגרס שאני בוי"ד קשיא דאי לא הויכר קונס נמיא דיד הו
דבמורדני קונס דרו ואל ד ויכיר מילי לך גבי דיות. אי למר
בשמי קמני מוכר נפשי חתפא לא לך ליד ואל דגר מוכר דר

[illegible]

כל כנויי פרק ראשון נדרים

שטאט גילת על אחת משלשסון. דמיר חייב שלש קרנות עולת חטאת ושלמים כדכתיב והקריב את קרבנו לה' כבש בן שמונה חודשים וכו' (במדבר 1) ואם לא הביא אלא חטאת מגלת עליו והיינו חידוש משא"כ בשאר קרנות ולהכי אימא אינו עובר בכל תאחר

(ב) ואם נילה על אחת משלשתן יצא לא לעיבור
 עליה בכל תאחר קמ"ל ואיבעית אימא מאי
 חדושה משום דלא מתפיסו כנדר והא דקא
 קשיא לך חטאת חלב חטאת חלב קאתיא
 לכפרה חטאת נזיר למאי אתיא * והרי חטאת
 יולדת דלא אתיא לכפרה ועבר עלה משום
 כל תאחר ההיא קא שריא לה למיכל בקדשי'
 אמר מר ומה נדרים האב מיפר נדרים בתו
 ובעל מיפר נדרים אשתו אי נזירות * דהאב מיפר
 נזירות בתו ובעל מיפר נזירות אשתו למא לי
 היקשא תיתי במה מצינו מנדרים דילמא גבי
 נדרים הוא דמיפר * משום : דלא אית ליה
 קיצותא אבל גבי נזירות דאית ליה קיצותא
 מידרסתם נזירות לי יום אימא לא קמ"ל : האומר
 לחבירו מודר אני וכו' : אמר שמואל הכבולן
 עד שיאמר שאני אוכל לך שאני טועם לך
 מתיבי מודר אני ממך מופרשני ממך
 מרוחקני ממך ה"א אסור שאני אוכל לך שאני
 טועם לך ה"א אסור הכי קתני בד"א באומר
 שאני אוכל לך שאני טועם לך והתניא איפכא
 שאני אוכל לך שאני טועם לך אסור מודרני
 ממך ומופרשני ממך מרוחקני ממך ה"א אסור
 תני הכי וכבר אמר מודרני אי הכי היינו רישא
 * ועוד ^א אסור אסור ל"ל למתני אלא אמר
 שמואל טעמא דאמר שאני אוכל לך שאני
 טועם לך הוא דאסור וחבירו מותר

וְלִיכֹהוּ אֶסּוּר בְּלֶבֶד דְּמַתְנִי בְּנוֹדֵר בְּלֶבֶד קֶאֱמֵר דְּאֶסּוּר דְּקַמְיָא אֶסּוּר:
אָבֵל
ג. דְּכַבֵּר אֶמֶר מוֹדְרֵי מִמֶּךָ זָרִיךְ קֶמֶר שֶׁאִי אָבֵל כִּי דִּי לֹא לֹא
לִי כִּי בְּרִיטָא קִמְיִיתָא מִמֶּךָ קִרִי לֵה יִרְשָׁא בְּלוֹמֵר דְּרִשְׁוֹנֵי.
ה. מִנָּה וּקְטָן מוֹדְרֵי בְּכִפּוּרֵי כִי הִיכִי דְלֹא טַעֲמִי לְיִמְיֵר דְּהֶאֱרָ קֶמֶר.
ז. בְּזֶכֶר יוֹתֵר אֵלֹהִי אִי אֲמַרְתָּ דְּחֹדָא מִיִּלְתָּא קֶמֶר הוּא לִיֵּה לְהֵאִי תִנָּה
ח. : וְעוֹד אֶסּוּר אֶסּוּר לִ"ל לְפָנֵינוּ. בְּלוֹמֵר אֶסּוּר דְּסִיפָא קֶשִׁיא לִיֵּה:
י. לִי קֶמֶר דְּכַבֵּל חָדָא כִּי מִתְּכַבֵּר אֵלֹהִי מִיִּיֵּו קֶאֱמֵר דְּמַתְנִי חֹדָא קֶמֶר יֵד
יז. וְאִי אֲבֵאִי אֶסּוּר כִּי הוּא אֶסּוּר וְחִיבֵי מוֹתֵר בְּשִׁלְתָּא מִתְּנִיחָא קֶמֶר
ק. קֶמֶר אֲבֵאִי אֶסּוּר ה"ל לְתַמְתִּי אֵלֹהִי דְוָדִי חֹדָא קֶמֶר הוּא אֶסּוּר וְחִיבֵי
ך. כִּי אָבֵל מוֹדְרֵי מִמֶּךָ לְחֹדֵד שְׁנֵינֵי אֶסּוּרִין. וְאִיכָא לְמִידִּק לְפִסּוֹ
ד. דְּמֵה נִפְשָׁא אִי דְלֶאֱמֵר בְּהִידֵּי קוּסֵס שֶׁאִי אָבֵל כִּי נִדֵּר גִּבּוֹר הוּא
ו. גִּבּוֹר שֶׁמֶשֶׁע וְלֹא מִיִּתְכַּסֵּר כֻּלָּא י"ל לְעוֹלֵס דְלֹא אֲמֵר קוּסֵס וכו"ט יִנָּחַ
ז. יִמְיֵר אֵלֹהִי וְדִי כִיִּן דְּקֶאֱמֵר שֶׁאִי ה"ל מָה שֶׁאִי אָבֵל מִשְׁכָּלִי יֵד
ח. לְאִמְרִינֵי דְהוּי יֵד לְגִדֵּר וְלֹא אֲמִרְיָנִי דְלִיכֹהוּ יֵד לְשִׁבּוֹעֵי מִשּׁוֹס דְּשֶׁאִי
ט. אֵלֹהִי שִׁיךְ בְּשִׁבּוֹעֵי. וְאִתִּי חִינָה לְמֵאֵן דְּגִרִיס בְּמַתְנִי שֶׁאִי בִלָּא יו"ד אָבֵל
כ. לְשִׁבּוֹעֵי וְלֹא לְגִדֵּר דְּהֵאִי לִישְׁכָּא דְּשִׁבּוֹעֵי מִסְכָּר בְּפִשְׁיָא אֲחִפְסָא אִי
ל. בְּשִׁבּוֹעֵי קוּסֵס וְאִפְלוֹי הוּא לִישְׁכָּא דְלִיכֹהוּ יֵד בְּשִׁבּוֹעֵי דְשִׁבּוֹעֵי דְחִיבֵי
ז. אֲחִיבֵי בְּשִׁבּוֹעֵי חֹדָא דִּיבִיֵּה וְכִמֵּי שְׁכַחְתִּינִי לְמַעֲלֵה (ב: ד' ע"ד):

[illegible]

שאלני נוספת לר דאז איזו אסור אלף חסד:

מסורת השי"ס

(א) נוצר כח : מה : ומחס נה.
מנחות ה. ערכין כח.
(ב) נוצר ה. ושם נסמן.
(ג) 'נ' חס' מוצק כב : דיה
ולשחמח ומס' בכורות לא :
דיה אם קו : (ד) ויקרא יב.
(ה) ע"ש חז"ל א"ה

הגדהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אומר שמואל
וכו' בלחמו נדר הס"ד :

גליון הש"ס

[illegible]

הגהות מהר"ב

רנשבורג
 (א) בוד"ץ ד"ה יחסי נמה
 מנינו וכו', נ"ב מנחם
 למדי דלת' ממה מנינו
 אין לוקח עליו דגס כזה
 אחרת אין עושין מן הדין
 וכדומה נסתפקו כזה
 המשנה למך והאחרונים
 הנאים אחריו:

פירוש הרא"ש

ואם גילה על אחד
ששילשן יצא. ומחר
לשמות יין ולשמות לחמים
ושלם קרננותי ומשנה
הוא כפי' ג' חזין (ד'
מס.): אף שאת חזק איתא
לפניה. ועל לחור כפרתו
רמזי הוא שיעבור ככל
תאמר: קא שיירא לה
לפניה בקדשים. שאכלת
קדשים מזה חזק דכתיב
ואכלו לחם אשר כפר בזה
עוד שלל יכולו לזני נוסח: